

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงของแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 4 (พ.ศ.2520-2524) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำหนดนโยบายที่จะส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานวิจัย เพื่อมุ่งพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการและการเป็นเจ้าของความรู้ในศาสตร์นั้นๆ ต่อมาได้จัดตั้งโครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยขึ้นในปี พ.ศ.2524 เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยให้สังคมได้รับรู้ในทุกด้าน โดยมีช่องทางผ่านสื่อต่างๆ ได้แก่ ทางเอกสารสิ่งพิมพ์เช่น จุลสาร “จุฬาวิจัย” และ “ข่าววิจัย” ทางวิทยุกระจายเสียงในรายการ “สนุกกับงานวิจัย” และ รายการ “ก้าวไปกับงานวิจัย” ทางโทรทัศน์ โดยการถ่ายวิดีโอและติดต่อส่งสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ทางการ ประชุมวิชาการและการประชุมสัมมนาต่างๆ นอกจากนี้ได้มีการจัดแถลงข่าวแก่สื่อมวลชนเพื่อเปิดโอกาสให้สื่อมวลชนได้พบปะกับนักวิจัยโดยตรง รวมทั้งจัดนิทรรศการประกวดสิ่งประดิษฐ์เพื่อเป็นการเผยแพร่สิ่งประดิษฐ์ด้วย (รายงานกิจการวิจัยปี 2535-2537)

โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยของฝ่ายวิจัย จุฬาฯ ในอดีตมีงานวิจัยจำนวนมากที่จัดทำขึ้น แต่มีได้เผยแพร่ไปสู่ชุมชนในวงกว้าง มีงานวิจัยหลายชิ้นเรียกว่างานวิจัยขึ้นหิ้ง (ไพฑูริย์สินลาร์ดี, สัมภาษณ์ 31 กรกฎาคม 2538) จึงได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดพิมพ์ผลงานวิจัยขึ้นเพื่อพิจารณาคัดเลือกงานวิจัยทั้งหมดโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเผยแพร่ผลงานวิจัยไปสู่กลุ่มนักวิชาการและประชาชนทั่วไป สำหรับในปัจจุบันผู้อำนวยการโครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยจะเป็นผู้ทำการคัดเลือกด้วยตนเองโดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกว่างานวิจัยจะต้องมีประโยชน์ต่อสังคมในวงกว้าง (สุรกุล เจนอบรม, สัมภาษณ์ 24 กรกฎาคม 2538) นอกจากนี้งานวิจัยที่จะได้รับการพิจารณาเผยแพร่ควรจะต้องมีเนื้อหาที่เป็นวิชาการและมีผลกระทบต่อประชาชนทั่วไป รวมทั้งต้องใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของประชาชนในขณะนั้น (มานิต รุจิวิโรตม, สัมภาษณ์ 7 สิงหาคม 2538)

ทางด้านบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาฯ ซึ่งมีงานวิจัยของนิสิตได้เผยแพร่วิทยานิพนธ์ปีละนับพันเรื่อง มีเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัยโดยคณะกรรมการโครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยเป็นผู้พิจารณา แต่ในปัจจุบันบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้คัดเลือกเองโดยมีเกณฑ์ว่างานวิจัยจะต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม (จักรสิน พิเศษสาทร, สัมภาษณ์ 28 กรกฎาคม 2538)

จะเห็นได้ว่าวิธีการคัดเลือกงานวิจัยแต่เดิมนั้นจะดำเนินการในรูปของคณะกรรมการ ต่อมาเมื่อได้แนวทางแล้วตัวบุคคลจะเป็นผู้ทำการคัดเลือก ส่วนเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกแต่ เดิมนั้นคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายได้แก่กลุ่มนักวิชาการและประชาชนทั่วไป แต่ในปัจจุบันเพื่อให้ งานวิจัยสู่สังคมในวงกว้างมากยิ่งขึ้น ได้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยไปยังสื่อมวลชน ซึ่งวิธีการคัด เลือกงานวิจัยเพื่อเผยแพร่ไปยังสื่อมวลชนนั้นจะต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม

ในการเผยแพร่ผลงานวิจัยทางสื่อมวลชนในวงกว้างนั้น โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้นำเสนอผ่าน 3 ช่องทางหลัก ได้แก่

1. หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย โดยวิธีการส่งข่าวแจกผ่านหน้าข่าวการศึกษา ศิลปวัฒนธรรมของหนังสือพิมพ์ฉบับต่างๆ รวมทั้งหน้าคุณภาพสังคมของหนังสือพิมพ์บางฉบับ (ไทยรัฐ)

2. วิทยุกระจายเสียง มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยออกอากาศทางสถานีวิทยุแห่ง ประเทศไทย รายการ “คุย ณ บางน้อย” ส่วนทางสถานีวิทยุ อส.พระราชวังดุสิต รายการ “สนุกกับงานวิจัย” และทางสถานีวิทยุจุฬาลงกรณ์ รายการ “ก้าวไปกับงานวิจัย” เป็นการนำเสนอ งานวิจัยโดยการสัมภาษณ์เจ้าของงานวิจัย

3. วิทยุโทรทัศน์ โดยวิธีการเจาะข่าวบางรายการ เช่น รายการคนไทยวันนี้ และ รายการตามไปดู ซึ่งสามารถครอบคลุมผู้ชมได้จำนวนมาก แต่มีขีดจำกัดในเรื่องเวลาออกอากาศ จึงเผยแพร่ได้เฉพาะงานวิจัยบางเรื่องที่อยู่ในความสนใจของประชาชนในขณะนั้น (มานิต รุจิโรตม, สัมภาษณ์ 7 สิงหาคม 2538)

ในการนำเสนอข่าววิจัยไปถึงสื่อมวลชนอันได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ รายวันภาษาไทยนั้น ต้องคำนึงถึง “ลักษณะสื่อมวลชนแต่ละประเภทเพื่อรับเนื้อหาได้เหมาะสม และสอดคล้องกับสื่อ อาทิ ข่าวที่สื่อทางวิทยุจะสั้น และกระชับกว่าข่าวที่ลงหนังสือพิมพ์” (พีระ จิโรตม, 2534) “อย่างไรก็ดีวิธีการส่งข่าววิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปยัง สื่อมวลชนนั้นมีจุดอ่อนคือมีลักษณะเป็นการปูพรม ทำให้ข่าววิจัยไม่ได้รับการพิจารณาแพร่ หลายเท่าที่ควร” (มานิต รุจิโรตม, สัมภาษณ์ 7 สิงหาคม 2538)

จากข้อมูลของฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ในปีงบประมาณ 2536-2537 มีจำนวนโครงการ ที่ได้รับการสนับสนุนจำนวนทั้งสิ้น 520 โครงการ มีงานวิจัยที่ผ่านการรับรองรายงานวิจัยฉบับ สมบูรณ์ จำนวน 60 เรื่อง และได้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยในรูปของข่าววิจัย จำนวน 40 เรื่อง แต่ได้รับการตอบสนองนำเผยแพร่จากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเพียง 20 เรื่อง (รายงาน กิจการวิจัย 2535-2537)

ส่วนบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2536-2537 มีจำนวนวิทยานิพนธ์ที่ผ่าน การพิจารณา จำนวน 3,081 เรื่อง และได้มีการเผยแพร่วิทยานิพนธ์ในรูปของข่าวที่ตีพิมพ์ใน สิ่งพิมพ์ของมหาวิทยาลัย จำนวนประมาณ 90 เรื่อง แต่ได้รับการตอบสนองนำเผยแพร่จาก

หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย เพียง 20 เรื่อง เช่นกัน (จักรสิน พิเศษสาทร, สัมภาษณ์ 28 กรกฎาคม 2538)

จากการเผยแพร่งานวิจัยของจุฬายา ดังก้าวผ่านสื่อมวลชนโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยไม่เป็นที่แพร่หลาย เพราะลักษณะการเขียนข่าวยังไม่เหมาะสมกับความต้องการของสื่อมวลชนดังกล่าวของรองศาสตราจารย์ ดร.สุรกุล เจนอบรม ผู้อำนวยการโครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย ซึ่งตั้งข้อสังเกตว่าวิธีการนำเสนอเนื้อหาข่าววิจัยที่เป็นวิชาการ โดยเฉพาะข่าวทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นข่าวหนักวิธีการเขียนข่าวไม่กระชับการพาดหัวข่าวไม่ดึงดูดความสนใจ (สัมภาษณ์, 28 กรกฎาคม 2538) นอกจากนี้จากการสอบถามความเห็นของหัวหน้าข่าวการศึกษาหนังสือพิมพ์เดลินิวส์เกี่ยวกับลักษณะข่าวที่ต้องการคือข่าวทางด้านเกี่ยวกับการศึกษา ปัญหาสังคมโดยเสนอในลักษณะจบในหน้าเดียว ส่วนข่าวทางวิทยาศาสตร์ต้องการให้มีการนำเสนอให้เข้าใจง่าย (พลพิบูล เฟิงแจ่ม, สัมภาษณ์ 17 สิงหาคม 2538) และไม่ควรใช้ศัพท์ทางเทคนิคมากเกินไป และวิธีการเขียนข่าวควรสั้นกระชับรัดและสำนวนเข้าใจง่าย (รัศมี อิทธีวรรณพงศ์, 2531) และเหตุผลอีกประการหนึ่งที่งานวิจัยไม่ได้รับการตอบสนองจากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย เพราะเนื้อหาข่าวเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในความสนใจของประชาชนเท่าใดนัก ประกอบกับภาษาค่อนข้างวิชาการ ซึ่งยากแก่การที่คนทั่วไปจะทำความเข้าใจได้ ตลอดจนนโยบายและทัศนคติของผู้ทำหน้าที่ผู้กรองสาร (Gatekeeper) ของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับด้วย (มานิต รุจิวิโรดม, สัมภาษณ์ 7 สิงหาคม 2538) ชวรงค์ ลิมป์ปัทมาณี จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข่าววิจัยว่า เนื้อหาข่าววิจัยที่ได้รับการตอบสนองจะต้องเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อคนเป็นส่วนใหญ่และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ ความปลอดภัยในทรัพย์สินและร่างกายของประชาชนและใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย (สัมภาษณ์, 27 กรกฎาคม 2538)

ดังนั้นจึงเป็นเรื่องน่าสนใจที่จะศึกษาอย่างยิ่งถึงกระบวนการคัดเลือกและนำเสนอข่าววิจัยทางสื่อมวลชน โดยเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์ซึ่ง “นับวันจะมีอิทธิพลต่อเยาวชนและสังคมเพิ่มขึ้น และยังเป็นสื่อที่สะดวกแก่การเก็บรักษา มีการจารึกเป็นลายลักษณ์อักษรสามารถใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงยืนยันได้ตลอดเวลา” (กำธร สติรกุล, 2515) และยังมีศักยภาพในการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้เข้าถึงประชาชนได้อย่างกว้างขวางและทั่วถึงกว่าสื่อชนิดอื่น (มานิต รุจิวิโรดม, สัมภาษณ์ 7 สิงหาคม 2538)

การวิจัยครั้งนี้จะช่วยตอบปัญหาที่ข่าววิจัยไม่ได้รับการเผยแพร่จากหนังสือพิมพ์รายวันเท่าที่ควรว่าเกิดจากปัจจัยอันใด เกิดจากกระบวนการคัดเลือกข่าวของผู้กรองสารหรือเกิดจากข้อบกพร่องประการใดในกระบวนการผลิตข่าวสารของหน่วยงานเผยแพร่วิจัย ซึ่งผลการวิจัยจะช่วยให้ข้อมูลจากผลงานวิจัยและวิชาการที่ผลิตจากสถาบันการศึกษาปีละหลายหมื่นหลายพันชิ้นได้มีโอกาสเผยแพร่อย่างมีประสิทธิภาพทางสื่อมวลชน โดยเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์เพื่อประโยชน์ในวงกว้างมากขึ้นในอนาคตต่อไป

ปัญหานำวิจัย

1. ข่าวสารที่โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยของจุฬายฯ ผลิตและส่งไปยังหนังสือพิมพ์นั้น หัวข้อใดบ้างที่ได้รับการคัดเลือกและนำเสนอในลักษณะใด
2. หนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวหนัก ประเภทเน้นข่าวเบาและประเภทแนวผสม ข่าวหนัก-ข่าวเบา มีปริมาณการลงข่าววิจัยแตกต่างกัน หรือไม่อย่างไร
3. ผู้ทำหน้าที่กรองข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันมีนโยบายและทัศนคติอย่างไร ต่อข่าววิจัย และมีกระบวนการอย่างไร รวมทั้งเกณฑ์อะไรในการคัดเลือกตีพิมพ์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกระบวนการคัดเลือกข่าววิจัยที่เผยแพร่โดยโครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยจุฬายฯ ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแต่ละประเภท
2. เพื่อศึกษาลักษณะและเนื้อหาของปริมาณของข่าววิจัยที่ได้รับการคัดเลือก และเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
3. เพื่อวิเคราะห์เกณฑ์และปัจจัยที่เกี่ยวข้องในกระบวนการคัดเลือกและเผยแพร่ข่าววิจัยโดยหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
4. เพื่อศึกษานโยบายและทัศนคติต่อข่าววิจัยของนักข่าวและหัวหน้าข่าวในฐานะผู้กรองสาร

สมมติฐานการวิจัย

“หนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวหนักมีแนวโน้มที่จะนำเสนอเนื้อหาวิจัยเป็นปริมาณมากกว่าหนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวเบา หรือหนังสือพิมพ์ประเภทแนวผสมข่าวหนัก-ข่าวเบา ทั้งนี้โดยเปรียบเทียบจากปริมาณเนื้อหาวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ ในหนังสือพิมพ์แต่ละกลุ่ม”

ขอบเขตของการวิจัย

1. วิเคราะห์เนื้อหาข่าววิจัย ตลอดจนศึกษาหลักเกณฑ์การคัดเลือกข่าววิจัยจากนักข่าวและบรรณาธิการหรือหัวหน้าข่าวของหนังสือพิมพ์ 6 ชื่อฉบับ ได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน สยามโพสต์ บ้านเมือง และแนวหน้า
2. ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจคัดเลือกข่าวของบรรณาธิการและหัวหน้า

ข่าวผู้มีอำนาจหน้าที่ในการคัดเลือกข่าวสำหรับลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

3. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะข่าววิจัยที่ผลิตโดยโครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยของ ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2537 ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ มิถุนายน 2537- พฤษภาคม 2538

4. ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้มี 2 ลักษณะคือ

4.1 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) วิเคราะห์ปริมาณ จำนวนขึ้น ความถี่ และวิธีการเขียนข่าววิจัยที่ผลิตเพื่อเผยแพร่และที่ได้ลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 6 ชื่อฉบับ

4.2 การสัมภาษณ์ (Interview) เพื่อศึกษาแนวคิด นโยบาย วิธีการและ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการตัดสินใจคัดเลือกข่าวของบรรณาธิการและหัวหน้าข่าวผู้มีอำนาจหน้าที่ ตัดสินใจนำข่าววิจัยลงตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

นิยามศัพท์

1. การวิเคราะห์เนื้อหา หมายถึง เทคนิคการวิจัยแยกแยะแ่งนัยประเภทเนื้อหา ข่าววิจัยที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

2. ข่าววิจัย หมายถึง ข่าวที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการค้นคว้าการวิจัย ซึ่งการวิจัย ครั้งนี้แบ่งออกเป็นข่าววิทยาศาสตร์ชีวภาพ วิทยาศาสตร์กายภาพ สังคมศาสตร์ และมนุษย-ศาสตร์

3. การผลิตข่าววิจัยเพื่อเผยแพร่ หมายถึง กระบวนการรวบรวมข้อมูลคัดเลือก ผลิต (เขียน-เรียบเรียง) และแจกจ่ายไปยังสื่อมวลชนของโครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. หลักเกณฑ์การคัดเลือก หมายถึง บรรทัดฐานหรือแนวทางในการตัดสินใจ พิจารณาคัดเลือกข่าวเพื่อลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์รายวันของนักข่าว บรรณาธิการ หรือหัวหน้า ข่าว เช่น เป็นเรื่องที่กำลังอยู่ในความสนใจของประชาชนหรือเป็นเรื่องที่มีผลกระทบต่อสังคม และใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เป็นต้น

5. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกข่าว หมายถึง คุณค่าข่าววิจัย เช่น ความใหม่ สดและทันสมัย ความสนใจของมนุษย์ ความก้าวหน้า เป็นต้น รูปแบบข่าววิจัย เนื้อหาข่าววิจัย ลักษณะข่าววิจัย คุณภาพและวิธีการเขียนข่าววิจัย ความต้องการของผู้อ่าน นโยบายของ หนังสือพิมพ์ ทศนคติของบรรณาธิการที่มีต่อข่าว พื้นที่ให้ลงตีพิมพ์ เป็นต้น

6. หนังสือพิมพ์รายวัน หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่ออกจำหน่ายสม่ำเสมอเป็นประจำ ทุกวัน เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับข่าวและสถานการณ์ปัจจุบัน ไม่เย็บเล่ม และไม่มีการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 6 ชื่อฉบับ ได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ สยามโพสต์ มติชน บ้านเมืองและแนวหน้า

7. หนังสือพิมพ์เน้นข่าวหนัก คือ หนังสือพิมพ์ที่มุ่งให้ความสำคัญกับข่าวสารที่เน้นหนักทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และปัญหาในหลายๆ ด้าน ข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นข่าวหนัก เหมาะสำหรับผู้่านที่สนใจอยู่ในวงการ ผู้่านหนังสือพิมพ์ประเภทนี้มีจำนวนค่อนข้างจำกัดและน้อยกว่าผู้่านหนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวเบา ในที่นี้หมายถึงหนังสือพิมพ์ มติชน และสยามโพสต์

8. หนังสือพิมพ์เน้นข่าวเบา คือ หนังสือพิมพ์ที่มุ่งให้ความสำคัญต่อข่าวสารประเภทเร้าอารมณ์ ตื่นเต้น ข่าวดังกล่าวนี้ได้แก่ ข่าวอาชญากรรม ข่าวอุบัติเหตุ ไฟไหม้ ข่าวในแวดวงสังคม เป็นต้น ซึ่งเป็นข่าวที่คนส่วนใหญ่ให้ความสนใจเหมาะสำหรับผู้่านทุกระดับผลที่ตามมาจากการอ่าน และตลอดจนการใช้ภาษาหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะเป็นด้านดึงดูดใจและเร้าอารมณ์ผู้่านให้มากที่สุด จำนวนจำหน่ายสูง ในที่นี้หมายถึง หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐและเดลินิวส์

9. หนังสือพิมพ์แนวผสมข่าวหนัก-ข่าวเบา คือ หนังสือพิมพ์ที่มีลักษณะเนื้อหาผสมผสานกันระหว่าง หนังสือพิมพ์เน้นข่าวหนักและหนังสือพิมพ์เน้นข่าวเบา ในที่นี้หมายถึงหนังสือพิมพ์บ้านเมืองและแนวหน้า

สาเหตุที่ใช้หนังสือพิมพ์ประเภทเน้นข่าวหนัก ประเภทเน้นข่าวเบา และประเภทแนวผสมข่าวหนัก-ข่าวเบาเพราะในปัจจุบันหนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งคุณภาพและเพ่งปริมาณไม่สามารถแบ่งได้อย่างชัดเจน เนื่องจากหนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งปริมาณก็จะมีข่าวที่มีคุณภาพแทรกอยู่ และในหนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งคุณภาพก็จะมีประเภทบันเทิงแทรกอยู่ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งหนังสือพิมพ์ออกเป็นข่าวประเภทเน้นข่าวหนัก ประเภทเน้นข่าวเบา และประเภทแนวผสมข่าวหนัก-ข่าวเบา เพื่อสะดวกแก่การทำวิจัยในครั้งนี้

10. กระบวนการคัดเลือก หมายถึง กระบวนการที่เริ่มจากการรวบรวมข่าวสารจากแหล่งข่าว(Source) ต่างๆ จากนั้นก็นำมาเลือกสรร ประเมินคุณค่าของความเป็นข่าวเรียบเรียง ตกแต่งแก้ไขหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมแล้วเขียนเป็นข่าว หรือเป็นข้อเขียนในลักษณะอื่น

11. การนำเสนอเนื้อหาวิจัย หมายถึง วิธีการนำเสนอเนื้อหาวิจัยของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยในหน้าข่าวต่างๆ ในรูปแบบต่างๆ เช่น ข่าว บทความ สารคดี รายงานพิเศษ เป็นต้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้รับความรู้ ความเข้าใจ และทราบปัญหาในกระบวนการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการวิจัยทางวิชาการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
2. ทราบถึงแนวนโยบายและทัศนคติของผู้ทรงสาร ตลอดจนปัจจัยกำหนดการตัดสินใจในกระบวนการควบคุมและกลั่นกรองข่าวสารเกี่ยวกับการวิจัยของนักหนังสือพิมพ์
3. ได้แนวคิดและแนวทางในการผลิตสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในทางวิชาการที่มีคุณภาพเหมาะสมกับการเผยแพร่ทางสื่อมวลชน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการสื่อสารเพื่อนำความรู้ทางวิชาการไปพัฒนาสังคมในด้านต่างๆ ต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย